

Nr 36.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändrad lydelse av punkt 6 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

I en den 1 april 1949 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 202, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till lag om ändrad lydelse av punkt 6 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Rörande författningsförslagets lydelse tillåter sig utskottet hänvisa till propositionen (s. 2—3).

I propositionen föreslås införande av bestämmelse om skattefrihet för vissa premier åt värnpliktiga.

Beträffande vad departementschefen vid ärendets föredragning inför Kungl. Maj:t anført, får utskottet, i den mån detta icke framgår av den nedan lämnade redogörelsen för propositionens huvudsakliga innehåll, hänvisa till ovannämnda statsrådsprotokoll (prop. s. 4—9).

Propositionen innebär i huvudsak följande.

Jämlikt värnpliktslagen den 30 december 1941 (nr 967) kunna vissa värnpliktiga åläggas att utöver vanlig utbildningstid fullgöra en fortsatt tjänstgöring. Sålunda stadgas i 27 § 1 mom. B nämnda lag, att värnpliktig, som uttagits för utbildning till officer eller underofficer vid armén eller kustartilleriet eller till underofficer vid flygvapnet, är enligt de närmare bestämmelser Konungen meddelar skyldig att, utöver vanlig tjänstgöring, efter dennas avslutande fullgöra fortsatt tjänstgöring, för utbildning till officer under högst trehundrasextio dagar och för utbildning till underofficer under högst etthundraåttio dagar. Under C i samma moment föreskrives, att värnpliktig tilldelad marinen, vilken vid navigationsskola avlagt sjökaptens- eller styrmansexamen eller övermaskinistexamen eller maskinistexamen av andra klass, är skyldig att, utöver vanlig tjänstgöring, undergå fortsatt utbildning under en tid av etthundratjugu dagar.

I en till innevarande års riksdag avlämnad proposition nr 194 angående särskilda inskrivningsförrättningar under år 1949 m. m. föreslås bl. a., att den i 27 § 1 mom. B värnpliktslagen stadgade tjänstgöringsskyldigheten utsträcker även till värnpliktig, som uttagits för utbildning till officer vid flygvapnet. I 28 § kungörelsen den 21 december 1945 (nr 881) angående

avlöning m. m. till värnpliktiga (kungörelse om värpliktsavlöning), sådant detta författningsrum lyder enligt kungörelsen den 30 juni 1948 (nr 600), stadgas, att värnpliktig, som jämlikt 27 § 1 mom. B och C värnpliktslagen ålagts fortsatt tjänstgöring eller utbildning, sjövärnsman, som uttagits för utbildning till värnpliktig officer eller underofficer vid flottan, så ock aspirant eller kadett — militärmeteorologaspirant likväl undantagen — under vissa villkor äga åtnjuta premie. Dessa premier, som utgå med olika belopp, för närvarande lägst 150 kronor och högst 2 000 kronor, beroende på tjänstgöringens art, utbetalas efter avslutandet av den utbildning, repetitionsövning eller kurs, som premien avser.

Frågan huruvida dessa premier äro att hänföra till skattepliktig inkomst eller ej är icke uttryckligen reglerad i skatteförfattningarna. Emellertid torde av bestämmelserna i 32 § kommunalskattelagen framgå, att premierna böra anses såsom skattepliktig intäkt. I de av Kungl. Maj:t fastställda »Särskilda upplysningar för fast anställd militär och civilmilitär personal samt värnpliktiga till ledning vid avgivande av självdeklaration» (deklarationsformulär nr 3 c) har i enlighet härmed angivits, att premie enligt kungörelsen om värnpliktsavlöning är att hänföra till skattepliktig intäkt.

I den föreliggande propositionen har *departementschefen* anfört bl. a., att ifrågavarande premier principiellt sett icke vore avsedda såsom en löneförmån i egentlig mening. Syftet med desamma vore i stället av alldeles speciell art, nämligen att för vederbörande — som tvångsvis kommenderats till den ifrågavarande utbildningen eller som, vid risk att eljest tvångskommenderas eller av intresse för själva saken, frivilligt underkastat sig utbildningen — underlätta övergången till civil verksamhet. Med hänsyn till att det — i den mån vår försvarsorganisation byggde på värnpliktigt befäl — vore angeläget, att man icke genom beskattningsåtgärder skapade impopularitet kring den förlängda utbildning, som måste föreskrivas för det värnpliktiga befälet, samt då frågan är av ringa fiskalisk betydelse, föreslås i propositionen skattefrihet för ifrågavarande premier.

Utskottet. Utskottet, som icke funnit anledning till erinran mot Kungl. Maj:ts förslag, får hemställa,

att riksdagen måtte, med bifall till Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 202, antaga det vid propositionen fogade förslaget till lag om ändrad lydelse av punkt 6 av anvisningarna till 32 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Stockholm den 3 maj 1949.

På bevillningsutskottets vägnar:

ADOLV OLSSON.

Närvarande: se under betänkandet nr 35.